

בגור שם התבלט בקרב הלומדים. הוא נהרג בחלמנו כ"ג בניסן תש"ג.

- אישה ה"ד**

ג'.

הגאון החסיד המופלא הרה"צ רבי **נח נח ויינטראוב** זצ"ל. צאצא מלא ספרא, חכם ונבון, יר"ש מרביס ומתנהג בניגוד השמועה המובהקים של עולם החסידות, וכמי שהקים לתחייה חלקים גדולים מתורת חסידות פולין החרבה ודאג לשימורה ולהמשכה.

נולד ר' תשרי תרמ"ט בעיירה קטנה פלאוונה הסמוכה לארדומסק בפולין. ביום היוולדו היה יום צום גדליה נדחה, ואביו רבי יעקב דוד חשב לקרוא לבנו מחמומו על שם גדליהו. אולם התינוק נחלה ולא יכלו לערוך את הברית עד לפרשת נח. בעקבות כך החליט ר"ד לקרוא לבנו נח כשם פרשת השבוע. מסופר שתוך כדי הברית מצא אביו ששם הנימסטיא של נח עולה בדיק כמניין השם גדליהו אותו חשב לקרוא לו בתחילה. ושמן מאד שמשמחו הזמין לו נח כמחשבתו הראשונה.

עוד טבל ילדותו התגלה רבי נח כמופלא בין ילדי גילו. וניכר עליו כי מדובר במי שעתיד לגדולה וקודשה. אחיו ומכריו ברדומסק של אותם הימים סיפרו כי היה שקדן גדול ובעל כישרונות נעלים ביותר, ובפרט בכך שראתו קדמה לתלמדות. בבית אביו הגדול שהיה רחוי בקדושה ועילאית, ישב הילד נח ועמל בתורה יומם ולילה ללא הפסקה. בהיותו בן תשע שנים לקחו אביו הרי"ד ללמוד עמו בצוואת חדא שעור עיון בש"ס וב' פוסקים, ובהיותו כבן עשר ידע מסכת הוריות בע"פ.

מעת לעת לקחו אביו עמו בנסיעותיו לאלכסנדר אל רבו בעל ה"שיטח ישראל" ז"ע . הנער התחבב במהרה על קני החסידים ושבה את ליבם בידעותיו וב' נוהג הילוכו החסיד. וכבר באותם ימים החלה לפעום כבודו "דולה ומשקה" שלא הרפתה ממנו כל ימיו, כאשר מילא אסמיו באוצרות שדלה מפי קני העדה במנהגי ואורחות חיי צדיקי דורות קדם.

בשנת תרס"ו בא בקשרי שידוכין עם **מי ייכבד** בת

הרה"ח רבי שמואל צבי טייטלבוים זצ"ל, ממשפחת הרה"ק בעל 'ישמח משה' ז"ע. לאחר נישואיו המשיך להתעלות בתורה ועבודה, כאשר את סדר לימודו החל בלימוד מחצות היום ועד עלות השחר, בהכנה לעבודת התפילה בהשתפכות הנפש ובתעצומות לב.

בשנים הבאות ובמשך כל חייו, עברו על רבי נח גד תלאות וייסורים קשים ל"ע, בתוכם פטירת ילדיו ר"ל, אך למרות הכל היה תמיד במחמה ואף שימח ועודד נדבכים ונשברי לב, וכאשר התגבנה לאוזניו השמועה, סכים כסף על השולחן ובורח כלעומת שבא.

כי בבית מאן-דחו אין מה לאכול, היה פונה בלאט, נכנס דרך החלון, מניח ביושלימה, שמר עימו על שר מכתבים אמין.

בשנת תרפ"ז, 15- שנים לפני פרוץ השואה האיומה הוא כבן ל"ה החל הרה"ג להתכונן בחדרת קודש לחונן את עפר ארץ הקודש, כאשר קיים בכך הלכה למעשה את הוראתו השמימית של אביו לקום ולעזוב את פר

ליו, בצעד מבורך זה היה תרומה גדולה להכשרת עלייתם של יהודי פולין ארצה. ביניהם גם הצלת יהודים רבים מפולין הבערת ובהם אף מבני מש' פחתו הקרובה.

הרה"ג הפליג לאר"י באוניה אחת עם האדמו"ר הרה"ק בעל ה"אמרי אמת" מגור ז"ע שהתעניין במהלך הנסיעה, "מיהו האברך המעניין שנסע לארץ ישראל..." ולאחר שעמד על קנקנו המפואר אף השתעשע בו בחביבות. מלבד משפחתו הענפה הותיר מאחוריו, גם את חצה"ק של רבו הרה"ק רבי מגדל מסטריקוב זצ"ל שאליז נקשר בקשר אמיץ ובעבודות האבה. וכך כותב הוא על רבו בספרו "יודעי חן": "מי שלא ראה אותו באמרי רת הבו לה' בני אלים בקבלת שבת, לא ראה כלום. את התפילה היה אומר הוא בכל כוחותיו וכל שזמניו הרהרו תשובה בליבם, וכן כשאמר תורה ראינו אשר כל אירכבותיו דא לאד נקשן ופנינו בויעים כלפידים".

בהקשר לכך מספר הגרא"ד פרידמנ' שליט"א עובדה מרטיטה שראה במו עיניו שבערבי שבתות היה רבי נח ויינטראוב זצ"ל בוכה תנוינק בדמעות שליש ועושה תשובה על כל ימות השבוע, כפי שמוצא בספריו הקדמונים.

רבי נח איווה למושב לו את ירושלים עיה"ק ומאז החליף את מלבושיו כמנהג אנשי ירושלים, ובשבתות וימים טובים אף לבש בגדי לבן כמנהג המקובלים. מיני אז לא עזב אף פעם את אדה"קוינה את עצמו בכל ספריו ומכתביו ה"ירושלמי".

תיקף ומיד לאחר השתקעותו בארה"ק החל רבי נח לפעול למען עלייתם של משפחתו הקרובה והמוני יהודים שפנו אליו בבקשות בוגי שא זה. בנגויו נמצאים עשרות מכתבים בענין, וניכרים פעולותיו הכי בירות בכל מיני תחבולות. גם לאביו הרי"ד הצליח להשיג את האהבה רים, ואף ווכה לקבל מכתב מאביו לארץ הקודש, כחודש ומחצה טרם הסתלקותו, ואולם איתרע ולא הספיק לעלות כשאפת לבבו.

על הדרך בה הגיעה הבשורה הקשה מפטירת אביו הרי"ד, מסופר מפי עדי ראיה ששהו אז בירושלים: היה זה בשנת תרפ"ד בזמן ביקורו ב"י רושלים של רבו הגדול מסטריקוב ז"ע. ביום שביעי של פסח, עם סיום תפילת מוסף, הסתובב לפתע הרבי לעבר רבי נח ואמר לו: "נח, זאגת קדיש" [נח, אמור קדיש]. על אתרדהמתו הרבה חזקה היתה עליו מצ' וות רבו והחל מיד באמיתי הקדיש. רק לאחר צאת החג בפולין, הגיעה הטלגרמה ובה הידיעה המרה על פטירת אביו...

איש האשכולות היה הרה"ג: גאון אדיר בתורה, בקיא עצום ומופלא בריז התורה וסודותיה, חסיד וחרף, למדן ובעל זיכרון נדיר בלתי מצוי, משורר בחסד עליון שכבת עשרות שירים על שבת ומועדים בדרך הסוד, אוהב את הבריות ומקרבם לתורה, אוהב שלום ורודף שלום, בעל לב רך, איש אמת ורב מרץ.

הדות לתושביותו ניצלו מתוהם הנשייה אלפי אמרות פז של צדיקים וקדושים מדורות עברו. והופיעו עשרות קבצים וספרים, שעדיין הם מוסיים בדברי תורה. ובכך הפך לאחד המעתיקי השמועה המוסמכים ביותר, בדור שאחרי החרבן. יושב היה הרה"ג בבתיהם של גדולי יש' ראל ורושם מפיהם את דברי תורתם למען ידעו הדורות הבאים, יושב היה בשולחנם של צדיקי תורו וגדולי החסידות, אצלה היה בין ה"כ כבדים במלכות והיה מתאבק בעפר רגליהם, דולה ומשקה מתורתם מביאים לדפוס ומפיצים בישראל.

בספרייתו מצויים ספרים רבים עם הערות ודברי תורה, כולל בסידורו עליו היה כותב על שולי הדפים את דברי תורתו שנתחמרו לו. ליד מי-

הוא אמר לי ואני סמך על הייך. הרה"ג ויינטרב סמוקים שיש עם תנו הרה"ק רבי מאיר מאמשינוב בשנת תרצ"ד בירושלים

טתו עמדו תמיד בהיכון גלילי נייר ועט. פעמים רבות נתעורר משנתו בשעת ליל ותיכף העלה על הכתב דברי תורה וחסידות, שעלו בחלמו. באחד מחלומותיו המופלאים מספר הרה"ג שראה את מורו ורבו הרבי מסטריקוב ז"ע יושב יחד עם בנו הרה"ק רבי יעקב יצחק דן מסטריקוב הי"ד ופניו היו מזהירים, ומביא את דבר התורה ששמע מרבו באותו חלום.

קשר עמוק היה לרבי נח גד עם ידידו הקרוב הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלזוב ז"ע. ספרו של רבי נח גד 'מטע אהלים', הוא הספר הראשון שהתהדר בהסכמה מהרבי מלעלוב. כעבור שנים, כשביקשו להדפיס את דברי תורתו של הרבי ה'ברכת משה' וציינו שהם נרשמו בידי הרב החסיד רבי נח נח ויינטראוב, הורה הרבי לכתוב עליו את התואר "הרב הצדיק".

גם אצל מרן הגרי"ח זונפלד ז"ע רבה של ירושלים, התחבב הרה"ג והיה מתלמידיו המובהקים ומבאי ביתו, כאשר עשרות משיחותיו ודברי תורתו מובאים בספריו. וכך גם היה מתלמידיו המובהקים של המקובל האלוקי רבי חיים שאול דוויק הכהן ז"ע, אצלו למד את תורת הח"ן ורבים מכתבי רבי נח גד שהשתמרו עד היום עוסקים בנושאי קבלה עמוקים.

כאשר הגיע הרה"ק רבי שמעון שלום מאמשינוב ז"ע לביקור בארץ שנמשך קרוב לשנה בשנת תרצ"ד, היה הרה"ג צמוד אליו לכל אשר היה הולך ורושם את דברי התורה שהשמיע. באותה עת לא זוה ידו מתוך ידו. עולה על כולנה פרשת תכינת תורתו של הרבי על ידו, שהוא היה יחיד בזה, וזכותו נשארו לפליטה "אמרות טהורות" של הרבי מאמשי' נוב שאמר בירושלים. "לשון קדשו ממש: הוא אומר לי ואני כותב על

היניר: - כך היה הרה"ג ורושם הפתח הדברים. במקום אחר כותב: "לשונו הטהור ממש: ושבתי אצלו והגיד לי כלשונו ואני כתבתי על הגייר".

עוד בפולין בהיותו כבן עשרים ושלוש כתב את ספרו הנפלא על מגילת אסתר בשם "עורה כבוד". חיבורו זה נכתב במשך כחודש וחצי, בהם שכב רתוק למיטה בשל חולי שאחוז בו. בהמשך ספרים על כל חמש המגילות. ספרו "שער בועז" על מגילת רות זכה לתשבחות של גאוני דורו. הגה"ק רבי שמעון מזעליחוב ז"ע מראשי ישיבת חכמי לובלין,

כותב לידידו רבי מרדכי הלוי הורביץ מירושלים על ספרו של הרה"ג: "...מכתבו עם הספר 'שער בועז' על רות קיבלתי ויפה עשה, חשוב הוא בעיני מהספרים הגדולים בנייר על יהודים הש"ס לפי דעתם המשובשת או שו"ת או דרושים טובים, הצד השווה שבהם שמרבים הכל בעולם, וזה המתכבד הביא מנחת עני ליהבי ניהוח להשי"ת ולישירי לב...".

רבנותו ה"ל לצד גדולים וצדיקים נוספים אליהם היה מקורב ומשמש כאיש סודם ואימונם, מכתירים אותו בתארים מפליגים על גאונותו הכבירה, אישיותו הרוממה ועל ידאת השם שהקריין על כל טובביו. ר' נח הוא זה שעורר וחיוק לקומם מחדש את חצרות הקודש עליהם עלה הכותרת באירופה הדוידה, והדות למאמציו הוקמו מחדש רבים מהם באר"י.

עוד משחר נעוריו אחז רבי נח גד קולמוס בידו ועסק במלאכת הכתי' בה. בארה"ק החל להדפיס ולהפיץ את תורת אביו הגדול הרי"ד זצ"ל כאשר הוא משלב בהם גם את דברי תורתו, בסדרת ספרים ארוכה (כנ"ל בפרק א') בשנת תש"ב החל בהדפסת סדרת קונטרסים הנושאים את שמו לפי סדר האלף בית, הלה הם 'ספרי החן' המאגידים בתוכם אוצי' רות של דברי תורה וחסידות ששמע מפי מקורות מוסמכים משולבים בריעיונותיו וחיידושו הנפלאים. ועד לשנת תשי"ג הספיק להוציא לאור ארבעים וארבעה קונטרסים 'מלא חן'. ספריו התקבלו בשדה התורה והחסידות כמים קרים על נפש עייפה. רבים השתוקקו להשיג את הס' פריים והפצירו לכל יחיד לעטוס במפעל נאדר זה. כן הו"ל את ספריו על חגי ומועדי ישראל, שבת ור"ח. וכן הניף ידו בחמשת ספריו על חגי גילות. וכן בסדרת ספרים חדשה על סדר פרשיות התורה, בשם "דברי הגן" קיבנו. ברם, לא זכה לסיימה אלא עד פרשת וארא - ונסתלק לעו-

למו באמצע עבודתו. אלפי דבריו תורותיו, מעשיות והנהגות קודש ששמע מרבותיו ענקי ארץ ומצדיקיה אשר קיבל מהם, העלה רבי נח גד על הכתב למען יהיו למשמרת ולזיכרון לימים רבים. רבי נח גד בכתביו הרבים, שחלק גדול מהם עדיין לא ראה אור, הנציח את רוח החסידות בכלל ואת מורשת חסידות פולין בפרט שבלעדיז היתה הסרה. מכון 'באהלי צדיקים' בראשות נכדו הרב שבתי ויינטראוב פועל בימים אלו לההדיר את כל ספריו וכתביו בכל מכמני התורה. בשנים האחרונות הוחל בהו"ל של סדרת הספרים "אוצרות החן" כשהראשון הוא אוצרות החן על פרשיות התורה ובו אוצר בלום על פרשיות השבוע מפי גדולי החסידות כפי שרשפם ממלי ראשון.

זכה רבי נח גד זצ"ל למלאות את ימיו ונפל למשכב בתאריך בו נולד - ד' תשרי תשט"ו, והסתלק לבית עולמו שלשה ימים לאחר מכן בו' תשרי, והוא בן שישים ושש בלבד, ומנוח' בבורון מאיר בב"ב, כשהבוראת גדי' לי ישראל נכתב על מצבתו "לא פסיק פומיה ומחשבתו מתוררה". זו' הראשונה הצדקת הגדולה בת גדולים מרת **יוכבד** ע"ה, היתה מסורה לבעלה הגדול והלכה אחריז לארץ לא זדועה באמונה ובמסירות נפש. נפ' ב"ב תמוז ת"ש ומנוח' בהר היותים. בעלה הרה"ג כותב באחד מספריו הח"ן: "חלם לי ליל ג' טבת תש"ב, כי אני ובתי תחי' היינו במערת המכ' פלה בפנים, ור' מרקייל ג"י נמדד אצל הפתח והראה לי בידו שם, והלכנו אצל קבר אברהם אבינו והתפללנו על אשתי יוכבד ע"ה, מחמת שהיינו

קשר אדוק לסורשת אבותו. הרה"ח רבי יעקב דוד בהרג"ג ויינטרב עם כ"ק מרן אדמו"ר מסטריקוב זצ"ל

חושבים שהיא עדיין חיה וחולנית. ובתי הרבתה בבכיה, ואני הייתי מלמד זכות עליה ואמרת: רבש"ע, זכור לי צרותיה ועבודתה שעבדה תמיד בעבורי, ומחשבתה היתה טובה כי חשבה שאני ת"ח ועובדת עבור ת"ח, למה קיפוח שכרה ואל תמנע טובה והחזירה לבריאותה ותחיה. וכך הפצתיה בתפלה ואיקץ. ופתרתיו. וכך גם היה מתלמידיו המובהקים שיהיה לה שם מנוחה, ובג"ע תאה מנוחתה. וגם בעבור בתה היתה הזכות האות עכשיו, שיהיה לה בנים חיים וקיימים לעזהו ב"ב ה".

בזיווג שני נשא את **מרת מלכה** ע"ה ממשפחת הכהנים ברזסקי בת לאביה הית רבי משה מנחם הכהן הי"ד מחסידיו ברסלב בלאד'. אשה גדולה וחשובה שעמדה לימין בעלה הגדול, היתה מלאת תום ואמונה שפתיה רחשו תפילות ותדיר עיינה ולמדה ב'צאניה וראינה' כנשים הצ' דקניות. היתה מקורבת לגדולי ישראל. נפ' ט' אייר תשנ"ג;

- מוז"ר: בתו **מ' חיה צביה גולדרינג** ע"ה נולדה תרע"ה, היתה אשת חיל קירה, צנועה ומשכלת, היטתה חסד לבירות, עמדה ל"י מין בעלה הרה"ח רבי **משה צבי גולדרינג** ז"ל מיקירי חסידיו גור בת"א. היה מקורכם של מרנן האדמו"רים הרה"ק האמרי אמת והבית ישראל מגור ז"ע, היה יהודי בר אוריין, טוב ומיטיב ונעים חליכות במיוחד. לפינסרנוז הקים מפעל לאריגיה בתל אביב. עשה חסד וצדקה בממונו סייע ועזר לאנשים בהלוואות ומציאת מקור פרנסה לאחרים, וחלק מיוחד היה לו בעזר וסיעד לחמיו הגדול. נעים שיח היה, ובכל הזדמנות נשמעו מפיו דברים מופלאים וחיידושים מרתקים. נפטר ג' אדר א' תשל"ג ז' מ' חי' צביה נפ' כ"ט תשרי תשכ"ה (הוריי: ה"ה ר' אברהם גולדרינג; ה"ה יעקב דוד גולדרינג; מ' יוכבד בעלה ה"ה ר' יעקב פישר)
- מוז"ר: בנו **הגה"ח רבי יעקב דוד** זצ"ל. נולד לאביו הגדול לעת זק' נוחו. וזכירות המעשה שהיה שלאחר פטירת זוג' הרבנית הצדיק' נית ע"ה מוז"ר' תניה רבי' נח גד בפני גדולי הדור ז"ע את צערו שלא זכה עדיין בבן זכר, וציווה לו אדמו"ר הרה"ק רבי שלמה מזועהגיל ז"ע שיוסיק לעצמו שם נוסף על השם בן והבטיח לו שיוולד לו בן זכר. וכך הווה, הרה"ג הוסיף את השם גד, ולאחר נ"י שואיו בוז"ש נולד לו בן וקניינו בשב"ק ח' אייר תש"ה.
- אביו הרה"ג שפח מאד על לידת בנו יחידו לעת וקנותו וקרא לו על שם אביו הרה"ק רבי יעקב דוד מרדומסק ז"ע. וכבר בספריו מזכיר את בנו ומאחל שיוכה לגדל את בנו יעקב דוד לתורה חופה והעששים טובים. הרה"ג גדלו בכבת עינו ממש, היה לומד עימו ומוליכו לגדולי ישראל כדי שיתברך מפיהם. ברם אביו הרה"ג לא האריך ימים ונפטר בשנת תשט"ו בהותירו את בנו הילד כבן עשר. לאחר פטירת אביו עבר לגור עם אמו ובתיה שם התחנך על ברכי הרה"ג רבי שבתי נחומוביץ זצ"ל מחשובי תלמידי הסבא מנוברדווק והמשגיח בישיבת תפארת ישראל שגדלו כבן ודאג לכל צרכיו הרוחניים והגשמיים. בשנות בהרותו עלה והתעלה במעלות התורה והיראה באופן מופלא בישיבות "תפארת יש' ראל" ו"תפארת הכרמל" בחיפה. חבריו היוו תקופה מספרים כתבי מחשבה ומפלאה ששקם כל האדם ללימוד ומעולם לא חלק בטל, הייתה לו הנבנה עמוקה ומופלאה בידעיות התורה ומאידך היה בעל מידות נאצלות ומידת הענווה והבטיול בפני כל אחד ניכרה בו בעת לימודיו בישיבה.
- מיד לאחר חתונתו בשנת תשכ"ו נכנס ללמוד בכולל בית יהודה של הגאון הגדול רבי יחיאל מיכל ויינשטיין זצוק"ל ועד מהרה נהפך לתלמידו חביבו. היה רושם את שיעוריו ורבים נהנים מהם

בנו יחידו ואחוב נפשו. הרה"ח רבי יעקב דוד בהרג"ג ויינטראוב

עד עצם היום הזה משיעורי ר' מיכל שכתבם ברוב עמקות והבנה. מופלג היה בכח האמונה, מעולם לא דאג לפרנסתו הג' שמית וכל עניינו היה רק הצרכים הרוחניים, לימוד תורה לשמה, פעילות חסד והחזקת המוסדות של בני דוד בתל אביב.

מידת חסדו וטובו עם הבריות היוו פרק שלם במידות. כל חייו האיר פנים לאנשים, מידותיו היו נאצלות, גם אלו שהאכילו לו תמיד סנגר עליהם והעביר על מידותיו בבחינת ונפ' שי כעפר לכל תהיה. העניק משלו לאחרים, אירח חולים ונדבכים בביתו ונתן להם הרגשה שהם חבריו הטובים ביותר. התרוץ עבור יהודים להשיג עבורם גמ'חים, לקח ערבויות עבור יהודים קשי יום ועזר להם.

דקדוקי הלכה שלו היה לשם דבר ולדוג' מסופר כי שהאדמו"ר הרה"ק רבי מאירל מאמשינוב זצ"ל קנה לו לחתונתו גביע לפי שיעור חזון איש כי ידע שהוא מקפיד על כך. במשך שנים רבות שימש כבעל קורא אצל כ"ק האדמו"ר מסטריקוב זצ"ל והיה ידוע כמדקדק גדול על פי כל כללי הדקדוק.

היה חסיד אמיתי בשלהבת אש קודש בתפילה ובעבודת השם מתוך שמחה כל שינו ושיונו ספוג באמונה. ומדביק את כל סביבתו בחיות שוב. ספוג באמונה החכמים וחסדי ונהב לרוב מסטריקוב זצ"ל. ביות היה בית וועד לחכמים וגדולי ישראל אהבו להשתעשע עימו ולשוחח עימו. כשהיה מגיע כ"ק האדמו"ר מטאלאנא זצ"ל לבני ברק היה מתא' רח דווקא בביתו, ולא הסכים להתאכנס אצל אחרים. גם גאב"ד קר ממיות הגאון רבי בנימין מגדלסון זצ"ל שהזהומן לו להגיע לבני ברק בשנה לאחר חתונתו התאדר בביתו. מרן הגר"ד לגדו שליט"א ראש ישיבת סלבודקא שהיה מתגורר סמוך לביתו והיו נפגשים בתדירות ומדברים בדברי תורה ומוסר, סיפר בהערצה שראו עליו כיצד צריך להיראות יהודי.

עבודת התפילה שלו הייתה בענימות ובמתינות ובקול רם, הן בימות החול והן בשבת קודש. מתוך השתפכות הנפש שלו כאשר הכל חיו והרגישו כיצד ליבו בוער בשעת התפילה. תמיד הקפיד שלא ישווח בשעת התפילה ועורר על כך. ודבריו היוצאים מהלב פעלו על רבים בהיותו סמל ודומגמ בעבודת התפילה.

קרוב לארבעים שנה עסק בפעולות של הפצת תורה מסירת שיעורים וקריוב ליד' השכונות בתל אביב והסביבה במסגרת מוסדות בני דוד בתל אביב. למען מטרה קדושה זו מסר את נפשו ומאוד והשליך את חייו מגד, כר אה בכל ילד יהודי עולם מלא ולא יתר על כלום. במג סגרת זו כיתת את רגליו לדאוג שיקם עוד שיעור תורה בעוד שטוה בתל אביב. ורבים השיב מעות כאשר זכו לחזור לצור מחצבתם בזכות האהבה שהקריין על בני הנוער. רבני תל אביב שעבדו לצ"י דו ונוכחו בפעולותיו למען הצלת בני הנוער מספרים על דמות של צדיק אמיתי שלא היה לו בעולמו אלא להכניס יהודים תחת כנפי השכינה.

בשנותיו האחרונות כאשר סבל והיה מדוכא ביסורים ראו עד כמה אהבת התורה בורח בתוכם בקרבו. למרות המחלה הקשה שעבר, כאשר היה נוסע במילי יום ללמוד בקראק, התענע בתורה וכאילו שחם מכל ייסוריו וצרותיו, בלמדו מתוך חיות ובקול רם ובהנחת הסוגיא כאילו מדובר באברך צעיר. כן השקיע רבות בשנותיו האחרונות באיפיונה להדפסת כל כתבי אביו הגה"צ רבי נח גד זצ"ל, כשראה בכך מצוות כיבוד אב ועודד את בנו רבי שבתי להקים את מכון 'באהלי צדיקים'. ביקש והפציר לההדיר את כל כתבי מחשבו ואכן זכה לראות כחודשים לפני פטירתו את הספר הראשון בסדרה "אוצרות החן" על פרשיות התורה. נפ' ביו"ת ראשון דחג הסוכות תשנ"ו

זו' היקירה שעמדה לימניו בעת מ' רבקה תחי' (הוריי: ה"ה ר' נח גד ז' מ' שושנה; מ' חנה בעלה ה"ה ר' מנחם צבי אסתרנוז; ה"ה ר' שבת ז' מ' זהבה מלכה; מ' אסתר בעלה ה"ה ר' זאב אקער; מ' האוהבה שיינא ליבא בעלה ה"ה ר' אהרן הכהן פישר)

יום שלישי, י"ב בכסלו תש"פ - המבשר קהילות

20 | המבשר קהילות | יום שלישי, י"ב בכסלו תש"פ